

“ମିଠେ ବଚ୍ଚେ: - ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବାର ଅଭିଷ୍ଟାସ କର, ଏକାନ୍ତରେ ବସି ସକାଳୁ-ସକାଳୁ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବା ଦ୍ଵାରା ଅନେକ ନୂଆ ନୂଆ ପଦାର୍ଥ ସବୁ ବୁଝିବୁ ଆସିବ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ପିଲାମାନେ ନିଜର ଅବସ୍ଥାକୁ ଫାଷ୍ଟକଲ୍ୟାସ୍ କରିବା ପାଇଁ କେଉଁ କେଉଁ କଥା ପଢ଼ି ସରବଦା ଧ୍ୟାନ ରଖିବାକୁ ହେବ?
ଉତ୍ତର:- (୧) ଏକମାତ୍ର ବାବା ଯାହା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ତାହା ଶୁଣ, ବାକି ଏହି ଦୁନିଆର କୌଣସି କଥା ଶୁଣ ନାହିଁ । (୨) ସତ୍ତ୍ଵର ଧ୍ୟାନ ରଖ । ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ପାଠପଢ଼ୁଛନ୍ତି, ଧାରଣା କରୁଛନ୍ତି ସେହିମାନଙ୍କର ହିଁ ସଂଗ କର ତେବେ ଅବସ୍ଥା ଫାଷ୍ଟକଲ୍ୟାସ୍ ହୋଇଯିବ । କେତେକ ସନ୍ତାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥାକୁ ଦେଖି ବାବାଙ୍କ ଭିତରେ ବିଚାର ଆସୁଛି ଯେ ଡ୍ରାମାରେ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯାଉ କିନ୍ତୁ ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି - ଏହା ମଧ୍ୟ ରାଜଧାନୀର ସ୍ଵାପନା ହେଉଛି ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏକମାତ୍ର ବେହର ବାବା, ବେହର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଅଥବା ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ବାକି ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଯାହା ପଢ଼ୁଛନ୍ତି, ଶୁଣୁଛନ୍ତି ତାହା ତୁମେମାନଙ୍କର ଶୁଣିବା, ପଢ଼ିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, କାରଣ ଏକଥା ବୁଝିଗଲଣି ଯେ - ଏହା ଏକମାତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ମୀରାସ୍ ପାଠପଢ଼ା, ଯାହା ବରତ୍ତମାନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ିବାକୁ ପଢ଼ିବ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ମାତ୍ର ଭଗବାନଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ପଢ଼ିବାକୁ ପଢ଼ିବ । ବାବା ଯାହା ପଢ଼ାଇବେ, ଶିଖାଇବେ - ମୌଖିକ ପଢ଼ିବାକୁ ପଢ଼ିବ । ସେମାନେ ତ’ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ବହି ଲେଖୁଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ସାରା ଦୁନିଆ ପଢ଼ୁଛି । କେତେ ଜେର ବହି ପଢ଼ୁଥିବେ । କେବଳ ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ କହୁଛ ଜଣଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣ ଓ ତାହା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଅ କାରଣ ତାଙ୍କଠାରୁ ଯାହା ଶୁଣିବ ସେହିଥିରେ ହିଁ କଲ୍ୟାଣ ରହିଛି । ବାକି ତ ଜେର ବହି ରହିଛି । ନୂଆ ନୂଆ ବହି ବାହାରି ଚାଲିଛି । ତୁମେ ନାଶିକ୍ ସତ୍ତ୍ଵ ତ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ବାସ୍, ତାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ଶୁଣିବାକୁ ହେବ । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଅଳ୍ପ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ତାକୁ ବିସ୍ତାର ଭାବେ ବୁଝାଇ ପୁଣି ବି ଗୋଟିଏ କଥାକୁ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି । ଯଦିଓ ବାବା ମନମନାଭବ ଅକ୍ଷର ସଠିକ୍ କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାବା ଏହି ଶବ୍ଦ କହିନାହାନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି, ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ଓ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ଯାହା ଶୁଣାଉଛି ତାକୁ ଧାରଣ କର । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ନାଶିକ୍, ଯେଉଁମାନେ ଦେବତା ହେଉଛନ୍ତି ସେହିମାନଙ୍କର ବୁଝି ହୋଇ ଚାଲିବ । ପିଲାମାନଙ୍କର ବ୍ରହ୍ମଲୋକ ବି ମନେ ଅଛି ଏବଂ ନୂଆ ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟ ମନେ ଅଛି ।

ପ୍ରଥମ କଥା ହେଲା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ତା’ ପରେ ନୂଆ ଦୁନିଆ, ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ରାଜତ୍ଵ କରିବେ । ଚିତ୍ର ନିର୍ଗତ ଆବଶ୍ୟକ । ତେବେ ବାକି ଏହି ସ୍ଵପ୍ନ ଚିତ୍ର ରହିଯାଇଛି । ଏହି ଗୋଟିଏ ଚିତ୍ର ଅଛି । ରାମଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଚିତ୍ର ଅଛି କିନ୍ତୁ ରାମରାଜ୍ୟକୁ ସ୍ଵର୍ଗ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ତାହା ଆଖି (ସେମି) ସ୍ଵର୍ଗ ଅଟେ । ବରତ୍ତମାନ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ବାବା ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ବହିର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ଏହି ବହି ଆଦି କିଛି ରହିବ ନାହିଁ, ଯାହା ତୁମେ ପରଜନ୍ମରେ ପଢ଼ିପାରିବ । ଏହି ପାଠପଢ଼ା କେବଳ ଏହି ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଏହା ଅମରକଥା ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବାର ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ବାବା ହିଁ ଦେଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ନାଶିକ୍ ଲେଖି । ବରତ୍ତମାନ ପାଠପଢ଼ାର ସମୟ । ବୁଝିରେ ମନ୍ଥନ ଚାଲିବା ଦରକାର । ତୁମେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ାଇବା ଦରକାର । ସକାଳୁ ଉଠି ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବାକୁ ହେବ । ସକାଳୁ ହିଁ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ ଭଲ ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁମାନେ ବୁଝାଉଥିବେ ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ଥନ ଚାଲିବ । ଟପିକସ୍ (ବିଷୟବସ୍ତୁ) ଓ ପଦାର୍ଥ (ଜ୍ଞାନବିନ୍ଦୁ) ଆଦି ବାହାରୁଛି । ଭକ୍ତିର କଥା ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ଶୁଣିଲ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ଶୁଣିବ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ବାବା ଥରେ ମାତ୍ର ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ତୁମେମାନେ ଭୁଲିଯିବ । ଭକ୍ତିପାର୍ଶ୍ଵର କେତେ ବହି ରହିଛି । ବିଦେଶରୁ ମଧ୍ୟ ଆସୁଛି । ଏ ସବୁ କିଛି ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ସତ୍ତ୍ଵପୁଣ୍ୟରେ କୌଣସି ବହିର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଏ ସବୁ କଳିଯୁଗର ସାମଗ୍ରୀ । ଏଠାରେ ଯାହା କିଛି ତୁମେମାନେ ଦେଖୁଛ - ତାକ୍ତରଖାନା, ଦେଲି, ଜଦ ଆଦି ସେଠାରେ କିଛି ମଧ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ । ତାହା ଏକ ଅଲଗା ଦୁନିଆ ହେବ । ଦୁନିଆ ତ ରହିବ କିନ୍ତୁ ନୂଆ ଏବଂ ପୁରୁଣାରେ ଫରକ ନିର୍ଗତ ରହିବ ନା । ତାକୁ ସ୍ଵର୍ଗ କୁହାଯିବ । ସେହି ଦୁନିଆ ପୁଣି ନରକ ହୋଇଯିବ । ମୁଖ ଦ୍ଵାରା କହୁଛନ୍ତି - ଅମ୍ଭକୁ ସ୍ଵର୍ଗବାସୀ ହେଲା । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମରେ ଲୀନ ହୋଇଗଲେ, ନିର୍ବାଣକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ନିର୍ବାଣକୁ କେହି ବି ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ନାଶିକ୍, ଏହି ବୁଝି ମାଳା କିପରି ତିଆରି ହୋଇଛି? ବୁଝିମାଳା ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ବିଷୟଙ୍କ ରାଜଧାନୀର ମାଳା ରହିଛି । ମାଳାର ରହସ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନେ ହିଁ ନାଶିକ୍ ଲେଖି । ପାଠପଢ଼ାର କରମ ଅନୁସାରେ ହିଁ ମାଳାରେ ଗୁନ୍ଥା ହେବେ । ପ୍ରଥମେ ଏହି ନିର୍ଗତ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଏହା ଲକ୍ଷ୍ମୀରାସ୍ ପାଠପଢ଼ା ଅଟେ । ସିଏ ସୁପ୍ରିମ ପିତା ଏବଂ ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଝିରେ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି ତାହା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ପଢ଼ିବ । ନିଜ ସଦ୍ଵିଶ୍ଵା କରିବାକୁ ହେବ । ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବାକୁ ପଢ଼ିବ । ଖବରକାଗଜ ମଧ୍ୟ ସକାଳୁ ବାହାରିଥାଏ । ଏହା ତ ସାଧାରଣ କଥା । ଏହି ଗୋଟିଏ-ଗୋଟିଏ ମହାବାକ୍ୟ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଅଟେ । କେହି ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝୁଛନ୍ତି, କେହି କମ୍ ବୁଝୁଛନ୍ତି । ବୁଝିବା ଓ ବୁଝାଇବା ଅନୁସାରେ ହିଁ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ପଦ ମିଳିବ । ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ

କରିବା ନିମନ୍ତେ ବହୁତ ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ରାମଚୀରୁଅଙ୍ଗ ବିଷୟରେ କୁହାଯାଏ - ଯେତେବେଳେ ଲେଖୁଥିଲେ, ତେଲକୁ କହୁଥିଲେ ଦୁଇ ମାଲଲ ଦୂରକୁ ଚାଲିଯାଅ, ନଚେତ୍ ଭାଇବ୍ରେସନ୍ ଆସିବ ।

ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛ । ସାରା ଦୁନିଆର ବୁଦ୍ଧି ଚରୁଟିଯୁକ୍ତ ଅଟେ । ତୁମେ ଏହି ପାଠପଢ଼ା ଦ୍ଵାରା ଲକ୍ଷ୍ୟମୀ ନାରାୟଣ ହେବ । ତେଣୁ ଏହି ପାଠପଢ଼ା କେତେ ଉଚ୍ଚ! କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ କାହାକୁ କରମାନୁଷ୍ଠରେ ବସାଇପାରିବା ନାହିଁ । ପଛରେ ବସି ଚେତା ବୁଡ଼ିଯିବ, ବ୍ୟସ୍ତ ସଂକଳ୍ପ ଚଳାଇ, ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳ ଖରାପ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ନିୟମ କହୁଛି - କରମଅନୁସାରେ ବସାଇବା ଉଚିତ୍ । ଏ ସବୁ କଥାକୁ ଗୁଡ଼ ଜାଣେ, ଗୁଡ଼ ମାଠିଆ ଜାଣେ ଅର୍ଥାତ୍ ଶିବବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ବା ବ୍ରହ୍ମମାବାବା ଜାଣନ୍ତି । ଏହା ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ଜ୍ଞାନ ଅଟେ । ତୁମର ଅଲଗା-ଅଲଗା କ୍ଳାସ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ତୁମେମାନେ କ୍ଳାସରେ ଏପରି ଭାବେ ବସିବା ଉଚିତ୍ ଯେପରି ଅଙ୍ଗ ସହିତ ଅଙ୍ଗ ନ ଲାଗିବ । ଦୂରରେ ବସିଲେ ମଧ୍ୟ ମାଲକ ଦ୍ଵାରା ଶବ୍ଦ ଶୁଣିପାରିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଏହି ଦୁନିଆର କଥା ତୁମେମାନେ କିଛି ଶୁଣ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପଢ଼ ନାହିଁ । ତାତ୍ପର୍ୟ ସଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ କର ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ପଢ଼ୁଛନ୍ତି ତାତ୍ପର୍ୟ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଯେଉଁଠି ଭଲ ସେବା ହେଉଛି, ଯେଉଁଠାରେ ମିଶ୍ରୁଦିଶ୍ଵା ଆଦି ରହିଛି, ସେଠାରେ ବହୁତ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଓ ଯୋଗଯୁକ୍ତ କନ୍ୟା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଡରାମା ପୂର୍ବ ପୁରସ୍ତୁତ । କେବେ କେବେ ବାବା ଚିନ୍ତା କରୁଛନ୍ତି ଡରାମାରେ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯାଉ । କିନ୍ତୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ପୂର୍ବ ପୁରସ୍ତୁତ ଖେଳ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅବସ୍ଥାକୁ ଦେଖି ଖିଆଲ ଆସୁଛି ଯେ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯାଉ । ଏହିପରି ପିଲାମାନେ କ'ଣ ସ୍ଵପ୍ନକୁ ଯିବେ? ପୁଣି ଖିଆଲ ଆସୁଛି - ସ୍ଵପ୍ନରେ ସାରା ରାଜଧାନୀ ଦରକାର । କେହି କେହି ଦାସ-ଦାସୀ, ଚଣ୍ଡାଳ ମଧ୍ୟ ହେବେ । ଡରାମାରେ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଭଗବାନୁବାଚ - ଏହି ଡରାମା ପୂର୍ବ ପୁରସ୍ତୁତ, ଏହାକୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବି ନାହିଁ । ଭଗବାନଙ୍କ ଉପରେ ତ କେହି ମଧ୍ୟ ନାହାନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ କହିଦେଉଛନ୍ତି - ଭଗବାନ କ'ଣ କରି ନ ପାରିବେ! କିନ୍ତୁ ସ୍ଵପ୍ନ ଭଗବାନ କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ କିଛି କରିପାରିବି ନାହିଁ । ଏହା ପୂର୍ବ-ପୁରସ୍ତୁତ ଖେଳ ଅଟେ । ବିଘ୍ନ ପଢ଼ୁଛି, କିନ୍ତୁ କେହି କିଛି ମଧ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଡରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି, ମୁଁ କ'ଣ କରିପାରିବି । ବହୁତ କନ୍ୟା ଡାକୁଛନ୍ତି - ଆମକୁ ପଢ଼ିତ ହେବାରୁ ରକ୍ଷା କର । ଏବେ ବାବା କ'ଣ କରିବେ । ବାବା କେବଳ କହୁଛନ୍ତି - ଡରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ । ଏହା ପୂର୍ବ ପୁରସ୍ତୁତ ଡରାମା ଅଟେ । ଏପରି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ, ଭଗବାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛା । ଭଗବାନଙ୍କ ହାତରେ ଥାଆନ୍ତା, ଧରିନିଅ କେହି ଅନନ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଶରୀର ଛାଡ଼ିଦେଲେ, ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବଞ୍ଚାଇ ପାରିଥାନ୍ତେ । ଏହିପରି ଅନେକଙ୍କର ସଂଗ୍ରହ ଆସୁଛି । ଭଗବାନ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଯଦି ଆମେ ଭଗବାନଙ୍କ ସନ୍ତାନ, ତେବେ କ'ଣ ଭଗବାନ ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବହୁତ ଉଲ୍ଲୁଗୁଣା ଦେଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ଏପରି ସାଧୁଲୋକେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ କାହାର ପୁରାଣ ବଞ୍ଚାଇ ପାରିବେ, ପୁରାଣ ପୁଣି ଥରେ ଫେରିଆସିବ । ଚିତାରୁ ମଧ୍ୟ ଉଠିଆସୁଛନ୍ତି । ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି ଇଂରାଜ ଫେରାଇ ଦେଲେ, କାଳ ନେଇଯାଇଥିଲା ତା ଉପରେ ପ୍ରଭୁ ଦୟା କଲେ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଡରାମାରେ ଯାହା ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି ତାହା ହିଁ ହେଉଛି । ବାବା ମଧ୍ୟ କିଛି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ଡରାମାର ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଡରାମା ଅକ୍ଷରକୁ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ । ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯାହା କିଛି ହେବାର ଥିଲା ହେଲା, ଚିନ୍ତା କାହିଁକି କରୁଛ । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଚିନ୍ତାଶୂନ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି । ସେକେଣ୍ଡ ସେକେଣ୍ଡ ଯାହା କିଛି ହେଉଛି ତାହାକୁ ଡରାମା ବୋଲି ଭାବ । ଆତ୍ମା ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡ଼ି ଯାଇ ଅନ୍ୟଠାରେ ଅଭିନୟ କରୁଛି । ଅନାଦି ପାର୍ଶ୍ଵକୁ ତୁମେମାନେ କିପରି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବ! ଯଦିଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ସାମାନ୍ୟ ଭିଳା ଅର୍ଥାତ୍ ଅବସ୍ଥା କଞ୍ଚା ଅଛି, ତେବେ ଅଳ୍ପ ବହୁତ ବିଚାର ଆସିଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ଡରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ କିଛି କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଲୋକମାନେ ଯାହା କହିଲେ ମଧ୍ୟ ଆମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଡରାମାର ରହସ୍ୟ ଅଛି । ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଚିନ୍ତାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଅବସ୍ଥା କର୍ତ୍ତା ଥିବା ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ଅଳ୍ପ ବହୁତ ଲହଡ଼ି ଆସିବ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ପଢ଼ୁଛ । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଦେହଧାରୀ, ଏକମାତ୍ର ମୁଁ ବିଦେହୀ ଅଟେ । ମୁଁ ସବୁ ଦେହଧାରୀମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଉଛି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ବେଳେ-ବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ଏହି ବ୍ରହ୍ମମା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହି ବାବା ଓ ପ୍ରଜାପତି ବ୍ରହ୍ମମାଙ୍କର ପାର୍ଶ୍ଵ ବହୁତ ବିଚିତ୍ର ଅଟେ । ବାବା ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ କେତେ ଚମତ୍କାର ଅଟେ! କେତେ ବୁଦ୍ଧି ଖୋଳାଇବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । ସକାଳୁ ସକାଳୁ ବାବାଙ୍କର ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ ଚାଲିଥାଏ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଭଳି ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତଥାପି ଫରକ ତ ନିଶ୍ଚିତ ରହିବ । ଶିକ୍ଷକ ଛାତ୍ରଙ୍କୁ କେବେ ବି ୧୦୦ ନମ୍ବର ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । କିଛି କମ୍ ଦେବେ । ସିଏ ତ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଟନ୍ତି । ଆମେ ଦେହଧାରୀ । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କ ସଦୃଶ ୧୦୦ ଶତକଡା କିପରି ହେବ? ଏହା ବହୁତ ଗୁପ୍ତ କଥା । କେହି ତ ଶୁଣି ଧାରଣ କରି, ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । କେହି କେହି କହୁଛନ୍ତି ବାବାଙ୍କର ତ ଏକାଭଳି ବାଣୀ ଚାଲୁଛି, ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେଉଛି । ନୂଆ ନୂଆ ସନ୍ତାନ ଆସିଲେ ମୋତେ ପରଥମ ପଏଣ୍ଟର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । ଅନ୍ୟକୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ନୂଆ ନୂଆ ପଏଣ୍ଟ ମଧ୍ୟ ବାହାରି ଆସୁଛି । ତଥାପି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । ମାଗାଜିନ୍ ବାହାର କରୁଛନ୍ତି । କଲପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଲେଖା ହୋଇଥିବ । ଯଦି ଖବରକାଗଜରେ ବାହାର କରୁଛ ସେଥିପ୍ରତି ବହୁତ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏପରି କୌଣସି କଥା ଲେଖ

ନାହିଁ ଯାହାକୁ ମନୁଷ୍ୟ ପତି ବିରକ୍ତ ହୋଇଯିବେ । ମାଗାଜିନ୍ ତୁମେମାନେ ପଢ଼ନ୍ତୁ । କୌଣସି କର୍ତ୍ତା-ପକ୍ତା କଥା ହେଲେ ସେମାନେ କହିବେ ବରତ୍ତମାନ ପରମ୍ପରା ନୂତନ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହାନ୍ତି । ୧୨ କଳା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ସମୟ ଲାଗିବ । ଏବେ ବହୁତ ସେବା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବହୁତ ପ୍ରକାର ଗତିବାକୁ ହେବ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଅନେକ ପ୍ରକାରର ମାର୍କସ ଅଛି । କେହି କେହି ନିମିତ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି, ବହୁତଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦେବା ପାଇଁ ପରବନ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଫଳ ମିଳିଯାଉଛି । ଏବେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଶେଷ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଏଠାରେ ଅଳ୍ପ କାଳର ସୁଖ ଅଛି । ରୋଗ ଆଦି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହେଉଛି । ବାବା ସବୁ କଥାର ଅନୁଭବୀ ଅଟନ୍ତି । ଦୁନିଆର କଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ।

ବାବା କହିଥିଲେ - ଖବରକାଗଜ ଅଥବା ମ୍ୟାଗାଜିନ୍ରେ ଇଂରାଜୀରେ ଲେଖା ଯାହାଦ୍ୱାରା ବୁଝିଯିବେ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନୁମାନେ ଏହି କଥା ବିଲକୁଲ୍ ଠିକ୍ ଲେଖିଛନ୍ତି । ଏହି ଲେଖକ ଙ୍କ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଲାଗିଥିଲା । କିପରି? ଏକଥା ଆସି ବୁଝ । ତୁମର ନାମ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଯିବ, ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣି ଖୁସି ହେବେ । ଏହା ବହୁତ ବଡ଼ କଥା ଅଟେ! କିନ୍ତୁ କାହାର ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଲେ ତ । ଯାହା ଲେଖିଛନ୍ତି ତାକୁ ପୁଣି ବୁଝାଇବାକୁ ମଧ୍ୟ ହେବ । ବୁଝାଇପାରୁ ନାହାନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଲେଖୁ ମଧ୍ୟ ନାହାନ୍ତି । ଆରକ୍ଷା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲିଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରାସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କୃତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ଏକମାତ୍ର ବାବା ଯାହା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ବା ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି, ତାହା ହିଁ ଶୁଣ ଅଥବା ପଢ଼ । ବାକି କିଛି ବି ପଢ଼ିବା-ଶୁଣିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ସଞ୍ଚର ବହୁତ ବହୁତ ସାବଧାନୀ ରଖ । ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଏକାନ୍ତରେ ବସି ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କର ।

(୨) ଭ୍ରାମାର ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ବ ନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇ ରୁହ । କୌଣସି କଥାରେ ସଂଶୟ ଉଠାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଲୋକମାନେ ଯାହା ବି କୁହନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଭ୍ରାମାର ଜ୍ଞାନ ଉପରେ ଅଟଳ ରୁହ ।

ବରଦାନ:- ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମା ହୋଇ ସର୍ବ ଶକ୍ତିକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଉଥିବା ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ଭବ । ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ସର୍ବ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି ସେଗୁଡ଼ିକ ଯେଉଁଭଳି ପରିସ୍ଥିତି, ଯେପରି ସମୟରେ, ଯେଉଁ ବିଧିରେ ତୁମେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବାକୁ ଚାହୁଁବ ସେହି ରୂପରେ ହିଁ ଏହି ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ତୁମର ସହଯୋଗୀ ହୋଇପାରିବେ । ଏହି ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ବା ପରଭୁଙ୍କର ବରଦାନକୁ ଯେଉଁ ରୂପରେ ଚାହୁଁବ ସେହି ରୂପ ଧାରଣ କରାଇପାରିବ । ଏବେ ଏବେ ଶୀତଳତା ରୂପରେ, ଏବେ ଏବେ ଜଳାଇବାର ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବ । କେବଳ ସମୟ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବାର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଯାଅ ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ଷମତାକୁ ଧାରଣ କର । ଏହି ସର୍ବ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ତ ତୁମଭଳି ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ପିଲାମାନଙ୍କର ସେବାଧାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସ୍ୱ-ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ବା ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେଉଁଠି ସାହସ ଅଛି ସେଠାରେ ସଫଳତା ସୁନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***